

Supertalent Bogaerts heeft de X-factor

In Boston vriest het deze dagen dat het kraakt, geen wonder dat de plaatselijke honkbaltrots - de Red Sox - het warme Florida heeft opgezocht om zich voor te bereiden op het nieuwe seizoen. Daar, in Fort Myers, schijnt letterlijk en figuurlijk de zon voor Xander Bogaerts. Een basisplaats, als korte stop nog wel, lonkt voor de Arubaan (21), die zich pas vorig najaar in de play-offs in de hoofdmacht speelde van de World Series-winnaar.

Door: Bart Boerop 28-02-14, 14:54 **Laatste update:** 05-02-16, 16:26 **Bron:** AD Sportwereld

Precies een jaar geleden droeg Xander Bogaerts deze dagen het Oranje-shirt. Als derdehonkman van het Nederlands team speelde hij mee op de World Baseball Classic terwijl zijn clubgenoten van Boston Red Sox zich op dat moment voorbereidden op het nieuwe seizoen. Het management van de vermaarde organisatie stond het toen 20-jarige talent graag af aan Robert Eenhoorn en de rest van de staf van Oranje om hem ervaring op te laten doen.

© afp

© ap

De Red Sox zagen toen al een enorm talent in Bogaerts, maar achtten hem nog niet rijp voor het spelen in de Major League. Het is maar goed dat die World Baseball Classic slechts om de vier jaar wordt gehouden, want als Eenhoorn dit jaar had aangeklopt in Boston met het verzoek om Bogaerts vrij te geven voor Oranje, had hij waarschijnlijk bot gevangen.

Bogaerts mag tegenwoordig geen minuut missen van de trainingen van de Red Sox. De jonge Nederlander, die vorig jaar augustus als invaller zijn eerste slagbeurten kreeg op het allerhoogste niveau, wordt beschouwd als basisspeler. En nog wel op één van de moeilijkste posities: korte stop. Uren zal hij moeten oefenen met tweede honkman Dustin Pedroia om, voordat de competitie over ruim een maand begint, een twee-eenheid te worden die dubbelspelen als een automatisme kan uitvoeren.

X-factor

In een paar maanden tijd is de status van Bogaerts enorm veranderd en de rol die hij heeft gespeeld in het winnen van het kampioenschap - de World Series - heeft daar alles mee te maken. Met zijn volwassen manier van honkballen, zijn geduld in het slagperk, verwierf hij in de play-offs een basisplek en was hij van grote waarde in de jacht op de titel. De Amerikaanse honkbalkenners hebben het over de X-factor als ze Bogaerts bespreken. Daarmee verwijzen ze natuurlijk naar de eerste letter van zijn voornaam, maar meer nog naar de speciale kwaliteiten van het supertalent.

Eigenlijk had Boston de jonge ster komend seizoen nog even in de luwte willen laten rijpen. Niet voor niets kreeg Stephen Drew, de korte stop van vorig seizoen, een eenjarig contract voorgelegd waaraan een salaris van 14,1 miljoen dollar (10,3 miljoen euro) was gekoppeld. Hooghartig wees de 30-jarige Drew het voorstel van de hand. Hij dacht in aanmerking te komen voor een meerjarige verbintenis, maar daar wilden de Red Sox - met in het achterhoofd de ontwikkeling van Bogaerts - niet aan beginnen. Nu zit Drew werkloos thuis en heeft Bogaerts in de hiërarchie bij Boston niemand meer voor zich.

De Antilliaan laat zich het hoofd niet op hol brengen, maar ondertussen groeit zijn vertrouwen: 'Ik richt me alleen op de korte stop-positie', vertelde hij zelfbewust tijdens het trainingskamp. 'Tijdens de World Series speelde ik op het derde honk en

dat ging best aardig, maar het is goed om je op één plek te focussen en niet heen en weer te pendelen.'

Rugnummer

Overtuigd van zijn eigen kunnen, koos Bogaerts kortgeleden ook voor een ander rugnummer. Hij debuteerde vorig jaar met 72, wat toen ongeveer overeenkwam met zijn plek in de organisatie van de Red Sox. Komend seizoen draagt Bogaerts nummer 2.